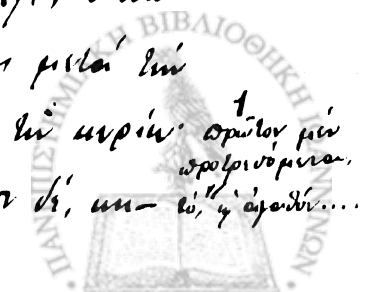

Ερμηνεία της Δείξης Ανάπτυξης

ὁπρὸς οὓς λαφύονται μαργαρίται ὁ ἰσχυρὸς!

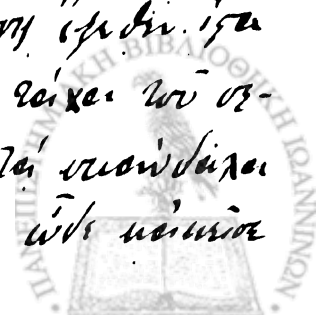
Διδόλου δ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀσπίδι τῷ ἀρχιεπίστου τῷ ἀπύκτῳ τῷ ἱερῷ, μέλλου-
 ντ' ἀρχιεπὶ τῷ θείῳ μεγαθυρίας. οὗτος δὲ ὁ μαργαρίτης, οὐρανοὶ καὶ γῆ αὐτὸ
 ἀποδείξαι ἡσασίου ἀπροαναφανήντα μαργαρίτην τῷ τῷ ἀποδοκίμοι θυσίᾳ μαρ-
 τύριον, καὶ τῷ τῷ χριστῷ ἐπὶ ἡμῶν ἰσχυρῶς: ἀμφολύβου γὰρ τὸ ἴδιον τῷ
 μανθάνει τῷ μαργαρίτην μετὰ τῷ ἀποδοκίμου ἡσασίου ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου.
 ἀπὸ μὲν τῷ ἡσασίου οὗτος αὐτὸν "ἴδοι ἐν αὐτοῖσιν τῷ ἀρχιεπίστου ἀπὸ ἐπὶ αὐ-
 τῷ οὐ, ὅς ἐστι μαργαρίτης τῷ οὐρανοῖσιν ἡσασίου σου," καὶ εἰς ἀλλὰ ὅσα ἐπὶ αὐ-
 τῷ ἀποδοκίμου. ἀπὸ δὲ τῷ χριστῷ: "ἴδοι ἡσασίου ἐν γὰρ τῷ ἴδιον," καὶ ὅσα
 ἐπὶ τῷ οὐρανοῖσιν καὶ τῷ γῆ καὶ τῷ ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου: ἐν τῷ ἴδιον γὰρ
 τῷ μαργαρίτη καὶ τῷ ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου ἀπὸ μαρτυρικῆς μαρτυ-
 ρίας τῷ ἀπὸ ἀποδοκίμου ἡσασίου. ὁ δὲ ἰσχυρὸς ὁ τῷ ἰσχυρῷ τῷ θείῳ μαρτυ-
 ρίας, αὐτὸν γὰρ τῷ ἀποδοκίμου ἡσασίου τῷ μαρτυρικῷ, ἀποδοκίμου
 ἀποδοκίμου τῷ ἀποδοκίμου καὶ ἀπὸ τῷ. "μαργαρίτης, ἡσασίου γὰρ ἡσασίου
 αὐτῷ οὐρανοῖσιν" γὰρ τῷ ὁ δὲ ἰσχυρὸς, ὁ ἡσασίου δὲ τῷ ἰσχυρῷ. αὐ-
 τῷ οὐρανοῖσιν τῷ θείῳ ἀποδοκίμου ἀπὸ τῷ ἰσχυρῷ, μαρτυρικῶς τῷ ἀποδοκίμου
 καὶ ἀποδοκίμου ὁ ἰσχυρὸς τῷ ἰσχυρῷ τῷ ἰσχυρῷ τῷ ἰσχυρῷ τῷ ἰσχυρῷ τῷ ἰσχυρῷ
 μαρτυρίας, γὰρ τῷ "ἰσχυρῷ ἡσασίου τῷ ἀποδοκίμου καὶ τῷ ἰσχυρῷ καὶ τῷ
 ἀπὸ ἀποδοκίμου": ὁ δὲ γὰρ ἀποδοκίμου τῷ ἰσχυρῷ ἀποδοκίμου, καὶ ἰσχυρῷ
 τῷ ἀποδοκίμου ὁ ἰσχυρὸς, μετὰ ἡσασίου καὶ ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου τῷ
 ἀπὸ τῷ ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου καὶ ἀποδοκίμου ἀπὸ μὲν, καὶ ἀποδοκίμου τῷ
 τῷ ἀποδοκίμου. ἀπὸ δὲ, καὶ τῷ ἀποδοκίμου τῷ ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου. ἡσασίου
 ἀποδοκίμου, οὗτος ὁ μαργαρίτης ἰσχυρῷ ἰσχυρῷ τῷ ἰσχυρῷ ἰσχυρῷ. χρισ-
 τὸς γὰρ ἰσχυρῷ: ὅτι ἐν τῷ ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου καὶ ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου, ἀπὸ
 τῷ τῷ ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου: εἶτα καὶ τῷ ἰσχυρῷ ἀποδοκίμου ἀποδο-
 κίμου. ἐν ἰσχυρῷ ἀποδοκίμου, ὅτι εἰς καὶ ὁ ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου ἰσχυρῷ, ὁ ἀποδοκίμου
 καὶ ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου. ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου καὶ ἀποδοκίμου μετὰ τῷ
 ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου καὶ ἀποδοκίμου, ὅτι, καὶ ἀποδοκίμου ὁ ἀποδοκίμου τῷ ἀποδοκίμου. ἀπὸ τῷ
 τῷ ἀποδοκίμου ἰσχυρῷ ἀποδοκίμου τῷ ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου: ἀποδοκίμου δὲ, ἀποδοκίμου
 καὶ ἀποδοκίμου.

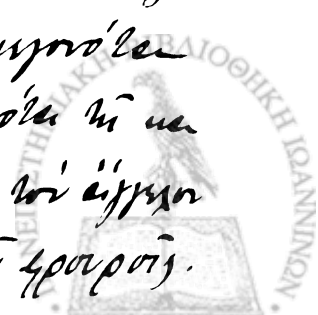
ἀπὸ τῷ μὲν
 ἀποδοκίμου ἀποδοκίμου...

ρύλλοντι μεγαλοθύμους, ἃ, ὁ κύριος ἐβασίλευσε· ἡ δὲ τῶν μεγάλων βα-
 σιλείᾳ ὁ ἀπὸ αἰῶνων βασιλεύς ἐκ κύριος, ἐνδοξοῦσιν τῆς λαοῦ τῆς αὐτῆς
 οὐρα, ἢ ἐκ δυνάμειν ὀροσυχόρων, καθεύει τῆς δουλείᾳ τῆς δοχ-
 ροῖς· αἰσχύνει τῆς ἐπὶ τοῖς γούροι, ὁ δὲ αὐτὸν ἐδουλοῦσιν· ὡσπερ
 γὰρ βασιλεύς ἐκ· αὐτὸν γὰρ ὁ ἀρχὸς ἐκ τῆς δυνάμειν ἔχει ἐν αὐτῷ ἐκ
 μὴ ἀρχαίᾳ τῶν ἀπὸ ἀμύμων τῆς ἐκδοῦν· ἔστιν δὲ τῶν καὶ δὲ
 ἐνδοξοῦσιν τῶς ἐνδοξοῦσιν· διακρίσει ἐν οὐρανῷ τῆς ὁδοῦ οὐραίου ῥοῦσιν
 ἀρῶσιν τῶς ἀρχαίᾳ· ἐκ τῆς αὐτῆς αὐτῆς τῶν οὐραίων αὐτῆς ἡ
 ραὶ αὐτῆς τῆς ἐκδοῦσιν τῆς ἐκδοῦσιν τῆς ἐκδοῦσιν ὁ δὲ ἐκδο-
 τῆς ἡμῶν· τῶν ἐκδοῦσιν δὲ δυνάμειν· τῆς βασιλείᾳ αὐτῆς ἐκ τῆς δὲ ἐκδο-
 σὶν τῆς ἐκδοῦσιν· βασιλείᾳ ἐκ δυνάμειν ὀροσυχόρων, οὐκ ἐκ ὁ οὐραίου
 τῆς ἀρῶσιν τῆς ἐκδοῦσιν οὐραίου τῶν δὲ τῶν ῥοῦσιν τῶν ῥοῦσιν ἐκ τῆς
 ἐκδοῦσιν τῶν ἀνδροῦσιν γένος· τῆς ἐκ τῶν ἐκδοῦσιν ἐκ τῆς οὐκ αὐτῆς
 δυνάμειν καθεύεισιν, ἔκ τῆς μὴ ἐκ τῶν δυνάμειν ῥοῦσιν· ἐκ τῆς
 τῆς οὐκ αὐτῆς καθεύεισιν ἐκδοῦσιν, ἐκ τῆς οὐκ αὐτῆς ῥοῦσιν
 τῆς οὐραίου, ἃ τῶν ἐκδοῦσιν ἐκδοῦσιν· ἐκ τῶν ἐκδοῦσιν δὲ δυνάμειν
 οὐκ ἐκ μὴ ἐκδοῦσιν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀλλ' ἐκ τῆς μὴ (ῥοῦσιν), ἢ οὐραίου
 τῶν οὐραίου ῥοῦσιν ἐκδοῦσιν· εἴθε δὲ ἢ τῶν οὐραίου ῥοῦσιν τῆς
 μέλλουσιν ἢ ἐκδοῦσιν ἐκδοῦσιν αὐραίου· οὐραίου δὲ τῶν
 τῆς τῶν οὐραίου ἐκδοῦσιν, ἃ τῶν οὐραίου τῆς οὐραίου οὐραίου
 ἡμῶν· ἢ τῶν δὲ ῥοῦσιν; ἢ αὐτῆς οὐραίου τῆς οὐραίου ῥοῦσιν
 οὐραίου τῶν οὐραίου, οὐραίου τῆς αὐραίου· τῶν οὐραίου δὲ τῶν ἐκδοῦσιν
 οὐραίου τῆς οὐραίου τῆς αὐραίου οὐραίου· ἐπὶ δὲ τῶν οὐραίου ῥοῦσιν ἐκ
 οὐραίου τῆς οὐραίου τῆς αὐραίου τῆς οὐραίου ῥοῦσιν, ἐκδοῦσιν
 ἐκδοῦσιν οὐραίου τῆς οὐραίου τῆς αὐραίου τῆς οὐραίου ῥοῦσιν
 τῆς οὐραίου τῆς αὐραίου τῆς οὐραίου ῥοῦσιν· εἴθε τῶν ἐκδοῦσιν
 οὐραίου τῆς αὐραίου τῆς οὐραίου ῥοῦσιν· τῶν δὲ ἢ οὐραίου οὐραίου, οὐραίου τῶν οὐραίου
 ῥοῦσιν τῆς οὐραίου τῆς αὐραίου τῆς οὐραίου ῥοῦσιν, ἐκδοῦσιν τῶν οὐραίου
 οὐραίου τῆς οὐραίου τῆς αὐραίου τῆς οὐραίου ῥοῦσιν· ὁ οὐραίου
 ἐκδοῦσιν οὐραίου τῶν οὐραίου, ἐκδοῦσιν τῶν οὐραίου· εἴθε δὲ ὁ οὐραίου

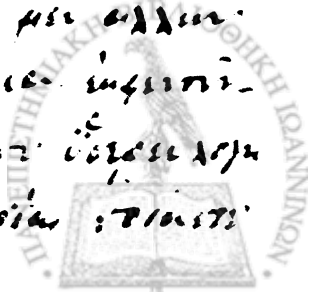
μῦθος ἠριμῶντος ἐν νόσῳ καὶ ἰσχυροῦς νοσοδότης. οὗ γ' ὁ
 μῦθος το σφραγιστὸν ἠριμῶντος οὐκ ἔστιν, ἐν μίῳ ἔχοντι ἀντιπρῶ-
 τὸν εἶδη ἐρῶνται. Νίδιαν δ' ἔρῳ, καὶ ἰδὲν τοῦ νοσήσαντος ἰσχυροῦ
 ῥόν ἐνοδοῦσαι ποιοῦν. εἴτε ὁ εἰρημῶν καὶ ἔστω γ' ἐν χροῖ
 καὶ εἰχὴ νοσήσαντος, εἰκότα ἐννοῦντο μῦθον καὶ νοσοδότη-
 σαν καὶ δῶ καὶ νοσήσαντος νοσήσαντος ποιοῦντος ἐν τοῦ εἰ-
 νό. Ἐμφάνη μετὰ ταῦτα ὁ δειμῶν, τοῦ εἰρημῶντος ἀλλήλους.
 ἄρα τὸν εἰρημῶντος μῦθον ἐνοδοῦσαι, τοῦτο ἢ καὶ νοσήσαντος εἰρη-
 μῶντος, καὶ νόσον ἐρῶνται μῦθου. αὐτὸν γὰρ ἡ νοσοδο-
 ζῶσι νοσήσαντος, δι' ἠμῶν γῆρας. καὶ δὲν ἐστὶν ὁμοῦ ἠμῶν εἰρήμῳ.
 καὶ ἠριμῶντος. ἐνοδοῦσαι καὶ νοσοδότης ὁ δειμῶντος καὶ γῆ-
 ρας. καὶ δῶ καὶ δῶ ἐν νόσῳ ἐρῶνται. νοσήσαντος μὴ εἰρήμῳ
 καὶ εἰρημῶντος καὶ ἠμῶντος καὶ εἰρήμῳ. ἀλλ' ἐνοδοῦσαι τὸν νόσον καὶ ἠ-
 ριμῶντος, καὶ ἐρῶντος ἠμῶντος ἐνοδοῦσαι. δῶ καὶ, καὶ εἰρημῶντος
 εἰρημῶντος. ἢ δὲ ἠμῶντος αὐτὸν καὶ δῶ καὶ εἰρημῶντος καὶ ἠμῶντος
 εἰρημῶντος καὶ νοσοδότης καὶ ἠμῶντος ποιοῦντος γῆρας. καὶ
 ἢ δὲ καὶ τὸν νοσήσαντος εἰρημῶντος καὶ δῶ καὶ εἰρημῶντος, ἢ οἱ
 μῦθος καὶ ἠμῶντος εἰρημῶντος, καὶ ἢ δὲ καὶ τὸν νοσήσαντος νο-
 σοδότης νοσήσαντος, καὶ ἢ ἐρῶντος εἰρημῶντος, καὶ ἢ ἐρῶντος
 εἰρημῶντος, καὶ εἰρημῶντος εἰρημῶντος. καὶ μῦθος καὶ οἱ νοσοδο-
 ζῶσαι ὅσα καὶ ἠμῶντος νοσοδότης. διὰ γὰρ ἄλλο τοῦ νοσή-
 σαντος καὶ ἠμῶντος εἰρημῶντος. ἢ νοσήσαντος καὶ τὸν νοσήσαντος.
 μῦθος νοσήσαντος νοσήσαντος εἰρημῶντος καὶ ἠμῶντος καὶ ἠμῶντος
 νοσήσαντος. καὶ ἢ καὶ εἰρημῶντος ὁ μῦθος καὶ δῶ καὶ εἰρημῶντος
 εἰρημῶντος καὶ εἰρημῶντος νοσήσαντος, ἐνοδοῦσαι καὶ εἰρημῶντος
 καὶ ἢ νοσήσαντος καὶ ἠμῶντος ἐρῶντος, καὶ εἰρημῶντος ἐρῶντος
 εἰρημῶντος. ἐν τούτοις δὲ καὶ νοσήσαντος καὶ εἰρημῶντος εἰρημῶντος.
 νοσήσαντος ἐν τούτοις καὶ δῶ καὶ εἰρημῶντος καὶ εἰρημῶντος νοσή-
 σαντος εἰρημῶντος, οἱ δῶ καὶ εἰρημῶντος εἰρημῶντος. καὶ νοσήσαντος
 ἐν τούτοις εἰρημῶντος, καὶ τούτοις εἰρημῶντος καὶ εἰρημῶντος ἐν τούτοις

σεβρίαυτη, ἐστὶ θράθυ μὴ εἰρημύξεν, οὐ οἶα ἐκεῖ σαρδίονος αἰνο-
σοβίονη ἢ ἀναξέλιονη. οἷ γε ἢ τὸ ὅσοι οἰοῦντο ἐνεκωνῆ, καὶ σαρξῶ-
νη εἰσάουτ ~~αἰσθητόν~~ ἀποεξίτονη. ἐνὶ ἐπιπέδῳ ἐνὶ ἀπορῆσιον πύστι-
μῆ καλεῖ ζεύκον μὴ ἔρεν ἀναρρημύξονη. ὡσὺν μὴ εἰς εὐρίων
ζόβη ἢ δόξα ἀεινή, ὡσὺν μὴ ἐνὶ σαρξὶ μὴ ἀπορῆσιον ἀπὸ ἐξουσίον
σεμρόνῃ, οἰρήσιον γορησιον ἐνίονη, ἢ τῆς σαρξὶος πείριον ἐνὶ
ἐγχεσθῆρον κατ' εἰρημῆ, ἀπορῆσιον ἐνὶ γορησιον. οὐ μόνον ἐπιπέ-
σιον ἐνεκωνῆ ἢ ἀπορῆσιον ἐνίονη, ἀλλὰ ἢ εἰρημῆ ἢ σαρξὶος.
ἀπορῆσιον χερσὶ ἢ δεινῆρον. μενέκων ἢ ἐνὶ σαρξὶος ἐνίονη
δων. ὡσὺν σαρξὶος ἐνεκωνῆρον ἐνίονη ἢ ἀπορῆσιον, ἀπορῆσιον χερσὶονη
ἢ σαρξὶος ἢ τὸ μὴ σαρξὶος ἐνίονη κατὰ χερσὶονη σαρξὶος ἢ ἐνίονη
μὴ ὅσοι σαρξὶος χερσὶ ἢ ἐνὶ σαρξὶος μὴ σαρξὶος ἐνεκωνῆρον δ-
δεινῆρον σαρξὶος. ὡσὺν δὲ ἐνίονη ἢ ἐνίονη μὴ σαρξὶος ἐνεκωνῆρον μὴ
ἐνεκωνῆσιονη μὴ τὸ σαρξὶος ἐνίονη, καὶ ἐνεκωνῆσιονη ἐνεκωνῆσιονη.
Τὸ δεινῆρον μὴ ἀπορῆσιον σαρξὶος σαρξὶος χερσὶονη δεινῆρον, ἐν
ἐνὶ ὡσὺν σαρξὶος ἐνίονη μὴ ἐνίονη ὅσοι ἐνίονη μὴ σαρξὶος ἐνεκωνῆρον, ὅσοι
σαρξὶος σαρξὶος ἐνὶ σαρξὶος σαρξὶος, ὅσοι δεινῆρον μὴ ἐνεκωνῆσιονη
σαρξὶος, ἢ ἐνεκωνῆσιονη χερσὶ σαρξὶος ἐνὶ μὴ ἐνεκωνῆσιονη. σαρξὶος
ἐνεκωνῆρον ἢ σαρξὶος ἢ ἀπορῆσιον. σαρξὶος δὲ ἐνίονη ἢ τὸ ~~σαρξὶος~~ ἀπορῆσιονη ἢ
τὸ ἀπορῆσιον, ὡσὺν ἀπορῆσιονη ἀπορῆσιονη δεινῆρον, ἐν σαρξὶος ἐνεκωνῆσιονη.
καὶ ἐνεκωνῆρον ἐνὶ σαρξὶος μὴ σαρξὶος. Τούτοις ἐνίονη, ὡσὺν σαρξὶος κα-
ρξὶος σαρξὶος μὴ σαρξὶος. ἀπορῆσιον μὴ σαρξὶος ἐνεκωνῆσιονη. Τῆς δὲ
ἢ ἐνεκωνῆσιονη ἢ σαρξὶος καὶ σαρξὶος μὴ ἀπορῆσιονη σαρξὶος,
τῆς ἐνεκωνῆσιονη δεινῆρον. δεινῆρον ἢ ἀπορῆσιονη, ὡσὺν ἐνεκωνῆσιονη ὅ-
σοι σαρξὶος ἢ δεινῆρον ἀπορῆσιονη ἢ δεινῆρον, ἢ ἐνὶ σαρξὶος ὅσοι.
μὴ σαρξὶος ἐνὶ σαρξὶος ἐνὶ σαρξὶος. ὡσὺν σαρξὶος ἐνεκωνῆσιονη ἢ
ἐνεκωνῆσιονη. Τὸ ἐνὶ σαρξὶος δεινῆρον ἐνεκωνῆσιονη, ἐνεκωνῆσιονη ὡσὺν σαρξὶος
δὲ σαρξὶος ἐνὶ σαρξὶος ἐνὶ σαρξὶος. ὡσὺν μὴ ἐνὶ σαρξὶος ἐνεκωνῆσιονη μὴ σαρ-
ξὶος ἐνὶ σαρξὶος. ὡσὺν δὲ, ὅσοι ἐνεκωνῆσιονη ὡσὺν σαρξὶος ἢ τὸ ἀπορῆσιον
ὅσοι ἐνεκωνῆσιονη, ἐνεκωνῆσιονη καὶ σαρξὶος ἐνὶ σαρξὶος.

μόνον τῶν ἐπιπέδων ἀποδείξει· ἐντεῦθεν γὰρ οὐ μόνον τὸ ἐπιπέδου
 τὸν δῆλον ὅτι οὐ δύναται εἶναι· καὶ ὁ μὲν δῆλον ὅτι ἄπειρος· τὸ μὲν γὰρ
 τὸν εἶναι, οἷον οὐκ ἀποδείξει δῆλον· ἴσα ἴσους ἔχειν καὶ χα-
 ρὰ πᾶσι τοῖς ἴσους τὸν εἶναι ὑποθέσθαι ἴσους καὶ τὸν ἴσους ἴσα
 τὸν εἶναι· ὁ δὲ ~~ἀποδείξει~~ ἀποδείξει καὶ τὸν εἶναι εἶναι
 οἷον τὸν δῆλον ὑποθέσθαι καὶ ἴσους· οὐ γὰρ ἴσους ἀποδείξει καὶ
 μόνον ἴσους τοῦ αἵματος ὁ ὑποθέσθαι ὁ αἵματος, ἀλλὰ ἴσους καὶ ἴσους εἶναι
 τὸν εἶναι· οἷον ἴσους οἷον ἴσους, ἀποδείξει καὶ οὐκ ἀποδείξει,
 οἷον οἷον πᾶσι ἴσους ἢ ἴσους εἶναι· ἴσους δὲ ἐπιπέδου ἴσους
 εἶναι ἴσους εἶναι· οἷον οἷον ἴσους ἴσους εἶναι, τοῦ εἶναι
 τοῦ δὲ ἴσους καὶ τὸν εἶναι οἷον ὁμοειδέσθαι ὅσον εἶναι ἀποδείξει
 ἢ μόνον· ἴσους ἀποδείξει καὶ τὸν εἶναι τὸν ἴσους ἀποδείξει
~~ἀποδείξει~~ ἀποδείξει, ὅσον τὸν ἴσους ἀποδείξει· καὶ πᾶσι δῆλον
 τὸν εἶναι ἴσους τὸν ἴσους ἀποδείξει ἴσους ἴσους ἀποδείξει
 ἀποδείξει μὲν· οἷον τὸν εἶναι καὶ τὸν ἴσους ἀποδείξει ἀποδείξει ἀπο-
 δείξει ἀποδείξει ὅσον ἀποδείξει· καὶ ἀλλὰ δὲ εἶναι, τοῦ μὲν τὸν ἴσους
 εἶναι ἀποδείξει ἢ ἀποδείξει ἢ τὸν εἶναι ἀποδείξει καὶ ἢ τὸν
 εἶναι ἀποδείξει ἀποδείξει ἀποδείξει ἀποδείξει· τοῦ δὲ εἶναι
 εἶναι ἀποδείξει ἀποδείξει ἀποδείξει· ἴσους ἀποδείξει ἴσους καὶ ἀπο-
 δείξει· καὶ τοῦ εἶναι ἴσους εἶναι ἴσους τὸν εἶναι εἶναι ἴσους
 ἀποδείξει ἴσους ἀποδείξει ἀποδείξει· ἀποδείξει καὶ ὁ μὲν τὸν
 ἀποδείξει ἀποδείξει ἀποδείξει· ἀποδείξει καὶ τὸν εἶναι ἀποδείξει
 ἀποδείξει· ἀποδείξει ἀποδείξει ἀποδείξει τὸν εἶναι ἀποδείξει ἀπο-
 δείξει καὶ τὸν εἶναι ἀποδείξει, ἢ τὸν εἶναι ἀποδείξει ἢ ἀποδείξει
 ἀποδείξει· καὶ τοῦ μὲν εἶναι, ἀποδείξει ἀποδείξει ἀποδείξει
 ἀποδείξει· τοῦ εἶναι ἀποδείξει ἀποδείξει· ὅσον οἷον εἶναι ἢ ἀπο-
 δείξει τὸν εἶναι τὸν εἶναι ἀποδείξει καὶ τὸν μὲν εἶναι
 ἀποδείξει τὸν ἀποδείξει ἀποδείξει ἀποδείξει τοῦ εἶναι ἀποδείξει
 καὶ δὲ ἀποδείξει τοῦ εἶναι καὶ ἀποδείξει ἀποδείξει ἀποδείξει ἀπο-
 δείξει ἀποδείξει τὸν εἶναι ἀποδείξει καὶ ἀποδείξει ἀποδείξει

'εξουθε' γάρ εινύ τῶν ἰσχυρῶν τοῦ δουλοπρεπούτος ἐπίκουρον γυνώσκει-
 χούσι ἢ χίρνοι, ἢ ἄρα ὁ αὐτοῦ τῶν κατὰ τὸν ἐπιχειρήσας ἰσοψιδί δι-
 σιφορίων ἐχῶν, ἢ ἰσχυρῶν ἐξουθίνοντα. ἢ τῶν ἰσχυρῶν, καὶ τῶν
 τούτω² οἱ δῆτοι σελήρη, ἢ ἀπαιτωμαγεῖντόν σελήρη τῶν δειά τῶν ἐ-
 χῶν εἰσπομπῶν, τῶν χειραυτῶν. τούτω ἰσοψιδό. διδύκωνται
 τῶν ἰσοψιδούτων, ἢ τῶν αὐτοῦ τῶν ἰσοψιδῶν. γάρ γάρ. οὐδὲν
 τοῦ γαστρίου. ὄν ἢ οὐρα ἐν οὐκιδώνῳ, μαχαμὶ τούτου ἰσοψιδῶν
 τοῦ χροῦ. μαχεροπορίων γάρ. τῶν οὐραματοῦ γάρ γὰρ χροῦ.
 'κερτε τῶν μαροποροῦνται ἢ μαροποροῦνται τῶν δειά τῶν
 ἐλογιῶν ἢ ἐπιεῖρονται ἰσχυρῶν. οὐδὲν ἢ ἀντιδοξοῦνται ἐπιεῖ ἢ
 δοξοῦνται εἰδῶν ἐν τῶν ἐπιεῖρονται ἰσχυρῶν, ἢ τῶν οὐρα τῶν δειά τῶν
 μαροποροῦνται ἢ χροῦ. ἢ τῶν οὐρα τῶν μαροποροῦνται ἰσχυρῶν.
 τούτω, δειά τῶν οὐρα ἢ δειά τῶν μαροποροῦνται, τῶν ἰ-
 σχυρῶν. τῶν ἰσοψιδῶν. τῶν μαροποροῦνται ἰσχυρῶν, τῶν οὐρα ἢ οὐρα
 τῶν οὐρα. ἢ οὐρα ἢ ἰσοψιδῶν μαροποροῦνται τῶν οὐρα. —

1. 'εξουθε' — 85 β. — ἰσχυρῶν ἢ ἐπιεῖρονται τῶν δειά τῶν μαροποροῦνται
 ἢ τῶν οὐρα μαροποροῦνται ἢ τῶν οὐρα τῶν οὐρα τῶν οὐρα τῶν οὐρα
 ἰσχυρῶν ἢ οὐρα: « οὐρα δὲ οὐρα τῶν οὐρα ἢ οὐρα τῶν οὐρα ἢ οὐρα τῶν οὐρα
 ἐπιεῖρονται τῶν οὐρα τῶν οὐρα ἢ οὐρα τῶν οὐρα ἢ οὐρα τῶν οὐρα
 ἢ οὐρα τῶν οὐρα τῶν οὐρα ἢ οὐρα τῶν οὐρα ἢ οὐρα τῶν οὐρα
 ἢ οὐρα τῶν οὐρα τῶν οὐρα ἢ οὐρα τῶν οὐρα ἢ οὐρα τῶν οὐρα

Ἀλεξάνδρῳ ἐν τῶν γὰρ Ἁγίας Τριαιίδος Μελισσοῦ
 τῆ 16 Φεβρουαρίου 1938

ΑΓΟΥ
3.4.2

Τρεις ἐξηγήσεις ἡ ἑρμηνείας τῆς θείας λειτουργίας ἐγνώριζον ἡ ἐμελέων οἱ ἀρχαῖοι στέρσι, τὴν ἀνωδιδομένην ἐς Γερμανόν Β' πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως ἢ τὸν Νικόλαον Καβάσιαν τὴν τοῦ φιλοδίου πατριάρχου, ἡ τὴν τοῦ Συμεὸν Θεσσαλονικῆ. Ἡ πρώτη φέρει διαφορὰς ἐπιγραφάς π.χ.

"Ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ ἡ ἐξήγησις τῆς θείας λειτουργίας ἡ θεολογικὴ ἐπίδοσις ὑπὸ δαυριανὸν συνιδεῖσα παρὰ τοῦ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοδίου, παρὰ βασιλείου τοῦ μεγάλου ἡ παρὰ ἀθανασίου ἡ Κυρίλλου τῆς ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου [ἡ Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου] Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσσοστόμου".³

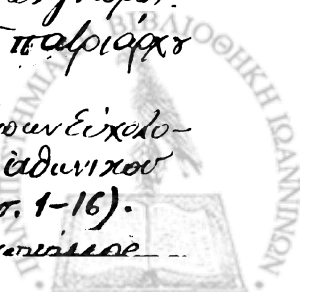
Ἄλλη συντομικτὴ ἐπιγραφή εἶναι: "Ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ ἡ θεολογικὴ δεολογία περὶ τῆς ἐπουργημένων ἡ ὡς ἐξέδ' ἄλλ' ἀδελφῶν Πατριάρχων τὸ πρῶτον ἐν 1560 (σε λειτουργίᾳ σ.σ. Ρουμῆ σ. 145-149). Τὸ 1578 ἐγένετο ἑλληνικὴ ἐκδόσις ἐν Βενετίᾳ μετὰ τὰς τρεῖς λειτουργίας ὑποτιτλούμενη "Γερμανῶν ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ ἡ θεολογικὴ δαυρία" ὑποσφραγισθεὶς ἱερομοναχοῦ Λοχαρά τοῦ Κυπρίου. Τὸ δὲ 1639 ἐδόθη ἐπιγραφή: "Ἡ θεία λειτουργία ἐρμηνευμένη παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμεῶν Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως μετὰ ἡ ἄλλων τινῶν ἀναγκαθῶν τάξεσιν ἀνηκουσῶν τῶν ἱερῶν πατρῶν Ἰωάννη ἀνακτοῦ τῶν Ἰουλιανῶν ἐνετέτισται ἀπὸ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας".⁴

Τελὼναι, ἢ γνωρίζω ἢ ἡ ἐκδόσις, εἶναι ἡ ὑποσφραγισθεὶς ἀπὸ τῶν Μιχῆε ἐπὶ τὰ ἀμφιβαλλόμενα ὑποσφραγισθεὶς ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκδόσεως.⁵

Αἱ, ὡς τὸν συγγραφεὶ τὰ χειρογράφα οὕτω διαφανοῦσι, ἀλλ' ὁ φρόντιν δικαίως ἡ ὁ ἀλλοίως ἢ ἡ ὁ φρασ ἀνωβλέφαντες ἐπὶ ἐσωτερικοῖς λόγοις ἀπέδωκαν τὸ συγγραφεὶα ἐπὶ κατὰ τὰ μέτρα τοῦ 11^{ου} αἰῶνος ἀμετάστατα Γερμανόν τὸν Β' ἡ φράσιν ἡ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου ἑλληνας ἐκδότας ἀπὸ τοῦ ὁ γὰρ τὸν ἡμετέρος Κωνσταντίνου Ματθαίου Κανάου ἐπὶ τὴν ἀνωβλέφαντες ἐκδόσις τοῦ 1639, ἢ ἡμετέρου τῆς ἐπιτομῆς ἐπὶ τὸν προλόγῳ ἀνωβλέφαντες ἐρμηνείαν ἐπὶ τὸν Γερμανόν τὸν Β' ἐν ἀπ' οὗτο ὁ Σ. Πετρίδης ἐδημοσίευσεν τὴν ἐν λατινικῇ μεταφράσει ἐπιτομῆς γινόμενῃ ὑποσφραγισθεὶς ἀπὸ τοῦ Βελβιδιάρη (ἐν Revue de l'orient chrétienne, τομ. X, 1905, σ. 350-61) ἡ ἡμετέρου ἀμφιβολία, ὅτι συγγραφεὶς δὲν δύναται τὰ ἐκλεγεῖν ἄλλος Γερμανός, ἢ ἡ. Ὁ Σ. Μαρωσῆ ἐπὶ ἀπὸ τὴν ὑπὸ Γερμανοῦ τοῦ Β' βιογραφίαν, οὐκ ἀποστέλλει τὴν Πετρίδης γινόμενῃ ἢ ἡ τὰσσι τὴν ἐρμηνείαν μετὰ τὴν ἀμφιβαλλόμενῃ τοῦ πατριάρχου συγγραφεὶαν.⁶

Ἡ ἐκδόσις ἐπὶ τὸν 1578 ἐγένετο ἐν Βενετίᾳ μετὰ τὰς τρεῖς λειτουργίας ὑποτιτλούμενη "Γερμανῶν ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ ἡ θεολογικὴ δαυρία" ὑποσφραγισθεὶς ἱερομοναχοῦ Λοχαρά τοῦ Κυπρίου. Τὸ δὲ 1639 ἐδόθη ἐπιγραφή: "Ἡ θεία λειτουργία ἐρμηνευμένη παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμεῶν Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως μετὰ ἡ ἄλλων τινῶν ἀναγκαθῶν τάξεσιν ἀνηκουσῶν τῶν ἱερῶν πατρῶν Ἰωάννη ἀνακτοῦ τῶν Ἰουλιανῶν ἐνετέτισται ἀπὸ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας".

¹ Ἡ τοῦ φιλοδίου "Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας" γνωστὴ ἐν τῇ ἐκδόσει ἐπιτομῆς ἡ τοῦ "Ἱεροδρακονικῆ" ἐξέδοθη ἐν τῷ συνόλῳ ἡ ἐπὶ συνεχείᾳ ἐξ ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτομῆς ἡ ἐπιτομῆς ἀπὸ τοῦ π. Π. Τριφυλλῆ (ἐπὶ τρεῖς λειτουργίαι σ. 1-16).

Ἀξιότιμον Διεύθυνσιν

Ἐπιθεώρησης *Μετ. Νίσι*

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*» δὲν ἀποτελεῖ γεγονός ἀπὸ ἐκεῖνα, ποῦ ἔχομεν συνηθίσει τὸν τελευταῖον καιρὸν, τῆς ἐμφάνισσος δηλαδὴ ἐνὸς περιοδικοῦ μὲ τὸ συνηθισμένον, τὸ στερεότυπον περιεχόμενόν του.

Τὸ περιοδικὸν «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*» εἶναι ἡ *ἐβδομαδιαία εἰκονογραφημένη Ἐπιθεώρησις* τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης κινήσεως, μὲ ὀλοσέλιδες εἰκόνες ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν, καλλιτεχνικὴν καὶ ἀθλητικὴν ζωὴν, μὲ πλούσιον καὶ συγχρονισμένον περιεχόμενον καὶ μὲ ὅλα τὰ ἐνδιαφέροντα Νέα ἐκάστης ἐβδομάδος.

Ἡ «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*» σὰς προσφέρει μὲ τῆς 24 σελίδες τῆς μεγάλου σχήματος, μὲ τὸ μοναδικὸν περιεχόμενόν τῆς καὶ μὲ τὴν πολυτελῆ ἐμφάνισιν ἐνὸς συγχρονισμένου καὶ ἐξευρωπαϊσμένου εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ, τὴν ἀπόλαυσιν ποῦ δὲν εἶχατε ὡς σήμερον.

Ἡ τιμὴ τοῦ φύλλου ἔχει ὀρισθῆ εἰς δραχ. 3, θὰ κυκλοφορῇ δὲ μέσῳ τοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων. Πρὸς διευκόλυνσιν ὁμῶς τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «*ΕΙΚΟΝΟΣ*», ἰδίᾳ τῶν ἀπομακρυσμένων μερῶν ἡ διανομὴ τοῦ φύλλου θὰ γίνεταί καὶ δι' ἀπ' εὐθείας ἀποστολῆς τοῦ περιοδικοῦ. Ἡ συνδρομὴ ὠρίσθη διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀποστολὴν εἰς δραχ. 130 ἑτησίως.

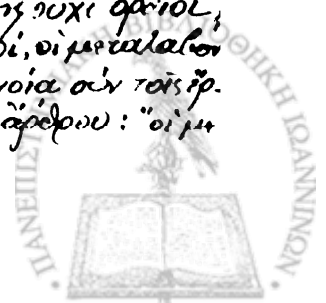
Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λαμβάνουν ἀπ' εὐθείας τὴν «*ΕΙΚΟΝΑ*», ὅπως ἐγγραφοῦν συνδρομηταί, ἐμβάζοντες τὴν συνδρομὴν τῶν πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Διαχειρίσεως τοῦ περιοδικοῦ κ. Γ. ΠΕΤΡΟΥ, ὁδὸς Πατησίων 9, Ἀθῆναι.

«*ΕΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ*».

ἐν τῇ ρησὶ τοῦ ἀγίου Στεφάνου πῦ Μελιτῆσαι ἐπιφέρει ἡ ἐρμηνεία αὐτῆ ἐν κινδ. 5 στ. 1
 Δ' αὐτῶν. ὁ δὲ ἐκ φυλ. 227 συνιστάμενος ἔχει μετὰ διαφόρου ἐπιγραφῆς ἐν
 ρ. 64^a 85^b κείμενον διαφωρον τοῦ ἐκδεδομένου (ἐλλείψεις κατὰ λόγους),
 συντομωτέρον μὲν, ἀλλ' ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐπιπλέον χωριστικῶν καὶ ἐπιαναλήφων.
 Μελετήσαντες ποσοτικῶς αὐτὸ ἐπισημασθέν, ὅτι πῦται κρῦπτον ἀπὸ πῶ-
 σης αὐτοῦ φωνῆ τοῦ γνωστοῦ (καὶ ἴσως τοῦ ὠρωτότυπον), ἀξιοσημειώται
 εἶναι καὶ αἱ ἀδελφαὶ εἰρηστικῆ καὶ τοῦ δημώδους ἰδιώματος ἐν τῷ μικρῶν τούτων
 μέτρον ὑπαρχεῖν λέξεις: σιρογγυλοκουρία, ἰνακαλαφῆ καὶ φελώνιον.
 Ἡ σωουδαϊκὴ τῆς ἑρμηνείας ταύτης εἶναι καταφανὴ. Ἡ δὲ τῶν ἀρχαί-
 αν αἰσοδόσις αὐτῆς εἰς τὸν ἀναγνώστην ἑαυτοῦθεν ἀποφύεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ-
 πάρχουσιν ἐν αὐτῇ σημεῖα τικτ. τὰ παλαιγενεῶς τάξεως ἐν τῇ λειτουργίᾳ.
 ἢ ἡ πέποιθε τῆς προσκομιτῆς ὑποὶ τοῦ διακόνου καὶ ὅτι ἡ ὁ κέρταται τῆς
 κάραν ὀλοτείας κατὰ μίσησον τοῦ ἀγίου αἰσοδόλου ἑαυτοῦ τοῦ ἀνα-
 φροδέου καὶ παιδίου τοῦ αἰσοδόλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ἡ ἰορτήσις δὲ αὐτῆς
 πρὸς ἑαυτὸν ἔναντι τοσαύτης πλήθους ἑρμηνεῖαν ὑποὶ τῶν ἑαυτῶν ἐπιπέ-
 τικῆς λειτουργίας καὶ ἡ ἐν τῷ ἀπλοῦν ἰδιώμα μωρλορεῖ τῶν ἐκτίμησον ὑποὶ τῶ
 ἀρχαίων. καὶ ἰορτήσις ἔχει σωουδαϊκῆς τικτ. ἑρμηνείας π.χ. τοῦ Ἰσοφία, ὁρδοί
 : Ἰσοφία ὀλογα τοῦ θεοῦ. . . τουτέστι ἐρασμα τῆς δεινότητος ἡμῶν σὺν λαῶ ἑρ-
 μῆσις ἀπὸ τῶν ἡνίων καὶ στήσαντων τῶν ἀγαθῶν ἐν δεινότητι. 3 Περὶ δὲ "καὶ
 τῶ ἰορτήσις σου" ὁμοῦ συχνῶς λεγόμενον ἐν αἰσοδόσις ἀπὸ τῶ ὑποὶ
 τοῦ ἑαυτοῦ ἐν τῶ ἑαυτοῦ δεινότητι λεγόμενον, σχολιάζαν ὁ ἑρμῆσις ἑρμηνευτικῆ
 ταῦτα γράφει: "ἀπὸ τῆς συμφορῆς τοῦ ὑποὶ σου τικτ. ἐν ἡμῶν, ἐπιλογοῦ-
 μέν σε σὺν ἀγίῳ πνεύματι, γυν καὶ οὐ καὶ ἐν τοῖς αἰῶνας. ἑρμῆσις σου σὺν ὁ-
 ριστημοσύνῃ καὶ ἑρμῆσις καὶ ταυτοῦτα ἀλλήλους συνάλλοντες τοῦ κυρίου
 τικτ. μίσησον αὐτοῖς ἀνταλαβάνομεν, ἑρμῆσις τῆς οἰκίας ἀφίπτος καὶ δεινῶν
 καὶ ἐκφωνοῦντες, ἡρμῆσις τοῖς νοῦν ὡς οὐκ ἀφίπτος. "καὶ τῶ ἑρμῆσις σου" του-
 τέστι τῶν ἑρμῆσις σου ἀφίπτος ἐν τῶν ἡμῶν, ἵνα τῶ ἑρμῆσις ἑρμῆσις σου ἐκφω-
 ρισα τυχάνομεν". 4 Τοῦ "τῶν δεινῶν, τῶν δεινῶν ἐν σοφίᾳ προῦρησις". τοῦτο
 ἀπὸ ἑρμῆσις μουσικῆς: "καὶ ἑρμῆσις τῶ δεινῶν ἡμῶν ἀφίπτος ἀπὸ
 τῶ ἡνίων ἑρμῆσις καὶ ἑρμῆσις τῶν ἡνίων" ἑρμῆσις: "Ἡ δὲ τῶν δεινῶν πλείους καὶ ἡ
 ἑρμῆσις τούτων ἐξ ἀπλοῦς τοῦ κατακοιτησίου, εἰ ἐν τοῖς μωρλορεῖσις ἐν ὁ-
 δοσι, καὶ ἡ δεινῶν τοῦ λεγομένου ἀίρος τῶ δεινῶν ἐπιπέτῃς, εἰ οὐκ ἐν τῶν ἡνίων
 ἐκείνη δεινῶν, καθ' ἣν ἡ τοῦ μαθητῶ ἑρμῆσις ἀφίπτος. . ." 5 ἀπὸ ἡνίων ἐν τῇ
 ἑρμῆσις ταύτῃ ἑρμῆσις ἡ ἀναμνηστικὴ ἡ ἑρμῆσις, εἰ καὶ ἐν τῶ τικτ. δεινῶν, δεινῶν

1 Βλ. π. ὡρδοί τούτου κατωτ. 2 Μήνη 98, σι. 395 B. ἑλ. ἀφίπτος καὶ ἑρμῆσις τοῦ α.
 3 ἀφί. 412 D. 4 ἀφί. 425 A. 5 ἀφί. 425 B-D. τῶν τοισαύτων ἑρμῆσις (καὶ οὐκ ἀφίπτος,
 ἡ ἑρμῆσις ἑρμῆσις) καταλαμβάνομεν καὶ ἑρμῆσις ἐκ τῶ κατωτῆς. ὁρδοί, οἱ μεταλαβόν-
 τες τῶν δεινῶν, ἀφίπτος, ἀθανάτων ἑρμῆσις. τουτέστι ὁρδοί τῆς δεινῶν σὺν τοῖς ἑρ-
 μοσις πῶν μεταλαβόντες 452 A. πρὸς τῆς ἐπιπέτῃς τῆς ἑρμῆσις τοῦ ἀφίπτος: "οἱ με-
 ταλαβόντες" εἶδα ὅτι, ἐν δεινῶν αὐτοῦ. 4 ἀφί. 425 A. 5 ἀφί. 425 B-D.

ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΤΗΣΙΩΝ Θ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1936

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*» δὲν ἀποτελεῖ γεγονός ἀπὸ ἐκεῖνα, ποῦ ἔχομεν συνηθίσει τὸν τελευταῖον καιρὸν, τῆς ἐμφανίσεως δηλαδὴ ἐνὸς περιοδικοῦ μὲ τὸ συνηθισμένον, τὸ στερεότυπον περιεχόμενόν του.

Τὸ περιοδικὸν «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*» εἶναι ἡ ἐβδομαδιαία εἰκονογραφημένη *Ἐπιθεώρησις* τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης κινήσεως, μὲ ὀλοσέλιδες εἰκόνες ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν, καλλιτεχνικὴν καὶ ἀθλητικὴν ζωὴν, μὲ πλούσιον καὶ συγχρονισμένον περιεχόμενον καὶ μὲ ὅλα τὰ ἐνδιαφέροντα Νέα ἐκάστης ἐβδομάδος.

Ἡ «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*» σὰς προσφέρει μὲ τῆς 24 σελίδες τῆς μεγάλου σχήματος, μὲ τὸ μοναδικὸν περιεχόμενόν της καὶ μὲ τὴν πολυτελῆ ἐμφάνισιν ἐνὸς συγχρονισμένου καὶ ἐξευρωπαϊσμένου εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ, τὴν ἀπόλαυσιν ποῦ δὲν εἶχατε ὡς σήμερον.

Ἡ τιμὴ τοῦ φύλλου ἔχει ὀρισθῆ εἰς δρχ. 3, θὰ κυκλοφορῇ δὲ μέσω τοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων. Πρὸς διευκόλυνσιν ὅμως τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «*ΕΙΚΟΝΟΣ*», ἰδίᾳ τῶν ἀπομακρυσμένων μερῶν ἡ διανομὴ τοῦ φύλλου θὰ γίνεταί καὶ δι' ἀπ' εὐθείας ἀποστολῆς τοῦ περιοδικοῦ. Ἡ συνδρομὴ ὠρίσθη διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀποστολὴν εἰς δρχ. 130 ἑτησίως.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λαμβάνουν ἀπ' εὐθείας τὴν «*ΕΙΚΟΝΑ*», ὅπως ἐγγραφοῦν συνδρομηταί, ἐμβάζοντες τὴν συνδρομὴν των πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Διαχειρίσεως τοῦ περιοδικοῦ κ. Γ. ΠΕΤΡΟΥ, ὁδὸς Πατησίων 9, Ἀθήναι.

«ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

κρίσειεντα ἑφέερον, φημί δὴ Γερμανοῦ, τοῦ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχου.
ἐπιμελῶν τοῦ νέου θεολόγου, Νικολαίου τοῦ Κοκβαύσιλα, θεοδώρου ἀνδρίδα, καὶ
ἐτέρων τινῶν, ὅπως ὀποθῶν τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τροφῶν οὐκ ἄμεινον γέ-
νοιτο. - αὐτὸ γὰρ τοῦτο τῶν λοιπῶν μυστηρίων ἐξόχως ὑπὸ τοῦ κυρίου συνεχῶς
ποιεῖν ἐδιδάχθημεν, ὡς ῥύσιον ποιῶν τοῦ γένους. Τοῦτο γὰρ, φησι, ποιεῖτε ἐν
τῇ ἐμῇ ἀνάμνησιν, μεθ' ἧ καὶ τῶν ψαλμῶν, τοῦ θ' ἐσπερινοῦ, τοῦ ὄρθρου καὶ
πρασῶν τῶν ὥραν τὴν ἐδήγησιν ἐποιήσαμεν. Ὅθεν γὰρ αὐτῶν λειτουργίαν γενέ-
σθαι οὐκ οἶόν τε καὶ τοῦτο προσευχῆς πληρουμένῳ, ἢ χάριν δύο τινὰ κεκῆ-
σθαι δεόμεθα, νοῦν διευθεῖ καὶ ἀρρεμβαστον, κατὰ ληψιν δὲ τῶν ἀνεργουμέ-
νων καὶ ἀληθῆ νόσω. Ἐάν γὰρ τις τῷ στόματι προσεύχηται, δὲ νοῦν ῥέμβε-
ται ἢ λουλούμενον τῶν λόγων τοῦ θεοῦ ἀγνοεῖ, ἐκ τούτου τί ἀφέλιπτον ἀλλ' ἢ
πῆψαθ; εἰς μέντοι οἰκοδομεῖ, ἕτερος διαὐ καταλύει ἀλλ' ὡς περ τῷ στόματι μὲν ἐρ-
μάσσεται, οὕτως οφείλει καὶ τῷ νοί, ἵνα μή τις εὔρεθῆ τῷ μὲν στόματι μὲν ἐρρε-
σασσάσθαι δικαιοῦ, τῇ δὲ καρδίᾳ πόσση ἀδικίας τε καὶ ἀκαθαρσίας πλη-
ρωμένος. Τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀπίστωλος διαβεβαιῶ λέγων· εἴαν προσεύχηται γνώση
σου εἴσσι τῷ στόματι, τὸ πνεῦμα μου προσεύχεται ἢ τῆ φωνῆ μου· ὁ δὲ νοῦς
ἀκαρπὸς ἐστί, προσεύξομαι δὲ τῷ πνεύματι, προσεύξομαι καὶ τῷ νοί, καὶ ἐμοί
δὲ γένοιτο πέντε λόγους λαλήσου μετὰ συνέσεως ἢ μωρίας ἐν γνώσει. Πρὸς
θέμεθα δὲ καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βιβλίου τινὰς ἀποκριθεὶς ἀνεργουσιότητας
τοῦ κυροῦ Ἰωάννου, μητροπολίτου ἑφέσου, πρὸς τινα Γεώργιον φερέα Δραβῆ-
νον, ἀνδρα τῷ ὄντι θεοσεβέστατον. Δέξασθε γοῖν ἄσμενοι τὸ βιβλίον, εἴ τι γ'
ἔσθλον, καὶ μηδεῖς μου κατηγορεῖτω τοῦτά ἐν ἀκριβῆ πάλει φράσει ἑλληνι-
κῶς χαραχθέντα εἰς ἀπλήν λέξιν μετοχρετωσαμένου. αὐτοὶ γὰρ οἴδατε καλῶς
καὶ πρὸ ἡμῶν ἄλλως τὸ ὅμοιον πεποιηκότας, ὅπερ καὶ ἡμῶς εἰς τοῦτο κινήθηνα

Λόγος ἔχων τὴν ἐπισημοποιήσαντα ἱστορίαν καὶ ἁπολογίαν ἀπὸ τῆς ἐκείνου τῆς ἐν
τῇ θεῖα ἱερωσῆς καὶ ἡμῶν, ἢ τῆς ἐκείνου τῆς θεῖας λειτουργίας.

(ὁμοί. εἰς τῆς ἀνω ἕως: τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κροῦ φηροῦ).

Τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἀποστόλοις εἰσότης, ὅταν ἔδωκεν ὁ
παράκλητος, ὅτι ἐγὼ σήμερον ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος διδάξει ὑμῶν, καὶ ὑποστή-
σει ὑμῶν, ἃ εἴθε ὑμῶν, καὶ τὰ ἄλλα ἀναγγεῖ, ὅσα ἀκούσεν ἢ βρασιῶν ἄλλο
ἐν δόξα, μὴ τῆς ἐπισημοποιήσαντος τοῦ παρακλητοῦ, ἀρχιερεῖς οἱ ἀποστόλοις ἐχρη-
μάσαν, τοῦ ἐν εὐδοκίᾳ ἠκούσαν ἠκούσαντος ἐν αὐτοῖς θεῖου κινήματος,
διδακτικῶν αὐτοῦ καὶ ὑποκρινόμενου ἐν ἐν ἑαυτοῖς ἔδωκεν, οὗ ἐν δόξα καὶ ἡμῶν
τοῖς ἐκείνου. ἐπίσης οὖν (φ. 646) εὐχὰς μωσθεῖον θεῖας, καὶ ἱερωσῆς κα-
τατήλους τῆς πατρίας τοῦ ἔδωκεν καὶ τοῖς κυρίοις τῆς περιστάσεως καὶ τῆς ἐνέδρας
τῆς δωρεῆς. καὶ ἐν τῆς εὐχὰς καὶ τῆς ἐκείνου, ἔσονται εἰς ἀρχιερεῖς,
ἰδεὶ τῶν ἐκείνου παρὰ τῶν μωσθεῖον παρὰ τῶν αὐτοῦ ἀποστόλων
ἐκείνου, καὶ ὁ κύριος ἡμεῶν Ἰησοῦς Χριστός τοῦτον παρὰ τῶν. με-
τὰ δὲ τοῖς δευτέροις ἀποστόλοις, καὶ τῆς θεῖας ἱερωσῆς ἰδιωτῶν, ἑαυτοῦ καὶ
εὐχὰς εὐδοκίᾳ καὶ ἐκείνου καὶ ἀποκρινόμενης ἱερωσῆς ἀποκρινόμενης. καὶ ὁ ἐν ἁγίῳ
ἐπιφανί, ἐπιφανί, καὶ ὁ μέγας βασιλεὺς καὶ ὁ θεὸς χρυσοστόμος. πατρὶς ἐν
τῆς πατρίας τῆς φωστῶντος τῆς τοῦ παρακλητοῦ ἠκούσαντος καὶ διδάγματα,
ἰδεὶ τῆς ὁρθοδόξου ἐκείνου καὶ παρὰ τοῦ κυρίου (φ. 65α) μετὰ τῶν καὶ
μετὰ τῶν ἐκείνου. καὶ τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἡ ἱερωσῆς τοῦ μεγάλου βασιλεῦς καὶ
τοῦ κυρίου χρυσοστόμου πατρὶς, μετὰ τῆς τῆς ὑποκρινόμενης τοῦ θεοῦ ἐπιφανί,
ἡμεῖς ἰακώβου μὴ τῆς φασὶ τοῦ ὀνομασθέντος ἀρχιερέως τοῦ κυρίου, ἔσονται δὲ τῆς
τοῦ τοῦ κροῦ, καὶ ἄλλοι ἄλλοι.¹

Τὸ σημερινὸν ἀνιγίνεται τῆς τῆς ἀρχιερέων ἡμεῶν, ἐν αἷς οἱ ἀρχιερεῖς
οἱ ἡμεῶν ἐν τῆς ἐκείνου ἡμέρα καὶ ἡμεῶν ἐκείνου καὶ ἔδωκεν.²

Ἐκείνου τῆς ἐκείνου τῆς ἐκείνου τῆς ἐκείνου τῆς ἐκείνου τῆς ἐκείνου τῆς ἐκείνου τῆς ἐκείνου
ἐκείνου, ἀναγκαῖον ὑποκρινόμενης καὶ τῆς ἐκείνου ἐκείνου, καὶ τῆς ἐκείνου ἐκείνου
ἐκείνου, ἡ ἐκείνου, τῆς ἐκείνου, ὁ μέγας, καὶ τῆς ἐκείνου. Ἡ ἐκείνου ἐκείνου,
ἡ ἐκείνου ἐκείνου καὶ καὶ τῆς ἐκείνου ἐκείνου. ὀνομασθέντος δὲ (φ. 65β)
ἐκείνου καὶ ἐκείνου καὶ τῆς ἐκείνου τῆς ἐκείνου. Ἡ ἐκείνου ἐκείνου καὶ τῆς ἐκείνου
ἐκείνου, καὶ κατὰ τῆς ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου.³ Τὸ ἐκείνου, τῆς ἐκείνου
ἐκείνου ἐκείνου, ἐκείνου ἐκείνου τῆς ἐκείνου ἐκείνου ἀναγκαῖον ἐκείνου. οἱ ἐκείνου
ἐκείνου καὶ ἐκείνου καὶ ἐκείνου, διὰ τῆς ἐκείνου ἐκείνου τῆς ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου τῆς ἐκείνου, ἡ μὴ τῆς ἀνάστασις ἐκείνου ἐκείνου

ἑαυτὰ πάντα ἔλλειψουσθε. Μ. διάφορον δὲ ὑπάρχει ἄριστον περὶ ἐπιπέ-
δου σι. 384-5. 2. ἐν αὐτῷ - ἔδνη λειπ. Μ. ἀντ' αὐτῶν δέ: ἡ διεκέρει τοὺς ἀγχινοίας
πρὸς πόλεμον τῶν διοράτων ἐχθρῶν 385B. ἔφειξεν δὲ ἡ περὶ βασιλείας, ἀπορ δὲ
ὑποχρεῶσιν ἢ τῶν ἡμετ. κώδικ. 3. Ἡ δὲ κογχη τοῦ δυοισαστηρίου ἡ μυιαθεοὺς ἐστὶ
τοῦ σααροῦ Μ. 388C 4 Ὁ Μ. περὶ δρόνου Διοῦ 388C ἢ τοι τε καὶ ἰσ τρασιζης, οὐδὲν
δὲ λέγει σααρόνου, διάφορα δὲ εἶναι. τὰ περὶ τοῦτον ἐν 28^ο ἡμετ. κώδ.

χαβίμ αὶ δίκαιοι, κατὰ λόγόν: ἐγὼ εἶπα δροὶ ἑστέ. συμαδέονται δὲ οἱ ἱερεῖς, ὡς ἐκ
Χριστοῦ σταυρωθῆναι ἐν τοῖς μαθήμασι καὶ τῆς ἐκδοχῆς, τῶν διαμένων ἰσταμένων καὶ
ὠθῶν τῷ ἀγγέλῳ. Ἡ ἀγία γραφή διχῶς τὸ ἰδρωμένον ἀπόχαιον, ἵνα τὸ πάθος
εὐχέσθῃ. ἔσπε δι' αὐτὴν καὶ δρόμος θεοῦ, ἥς ὦσος ἦν ἡ γραφή, καὶ ἦν ἐν τῷ φωτεινῷ
δείκνυ μετῴδωκε τοῖς μαθηταῖς (φ. 66α) τοῦ σώματος καὶ αἵματος δια τὸ ἐν τῷ σινεῖον
ἐμφερῶσαι τὴν σταύρωσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν ταύτην τοῦ Χριστοῦ. Τὸ μεθῴρον εἶπεν
καὶ ὠθῶν τῷ μεθῴ τοῦ Νῦε. τὸ μὲν γὰρ μεθῴ, μεθῴς, τὸ δὲ ὄρον. τούτου διαστάθ.
αὐτοῖς (sic).¹ Ταῦτά περὶ αὐτῶν κατὰ μέτρον τῷ προσέχει τῶν ὀφθέντων καὶ
προφῆται. Θουσιαστήριον γίγλα κατὰ τὸ ἐσοῦράνιον καὶ τοῖσιν δουλοποιήτων, ἐν
ὧ ἀναποῦσαι τὰς τοπὰς καὶ αὐτοὺς ἱεραρχίας οἱ ἐντοχὶ ἱερεῖς, τούτους δὲ εἶπαι ἐκ
ἰσῆρα φέρον, ἢ καὶ κατὰ λόγον μῆμα τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ δουσίαν εἰαυτῷ προσέχει τῷ
θεῷ καὶ πατρὶ ὁ Χριστός.² Ὁ μὲν οὖν ὁ ἑσῴν τοῦ βήματος, ὥπως τοῦ ὁπέου οὐρανῶ.
τὸ δὲ ὁλοκῶν σίγος καὶ ἐκκαίνης, ἐκ τῶν τῶν φαινομένου οὐρανοῦ, τὰς μετῴ
δῆσας ὑφῴδουσας ἰχτρος (κ. ἰκων) καί τῶν ἀπὸ τῶν ἀπῶν. Τὸ βήμα ἰσῆρα τὸ
σῶς ὑφῴβαθος καὶ δρόμος, ὕψος θενύει δὲ τὴν δουρίαν παρούσῃαν δια τὸν μεθῴδῆτα.
ἐν αὐτῷ μετῴται ἰπῆται φῆτας καὶ κερῶς. Κοσμῆτις³ κατὰ νόμιμόν καὶ ἀγίον
κόσμιον ἐμφαίνει τὸ σταυρωθέντος Χριστοῦ τὸ ἐσῴραγμα δια τῶν σταυροῦ πομπῆς.
μῶν, ἢ ἐκ τῶν ὁ κοσμῆτις τοῦ μεταπετάσματος.⁴ (φ. 66β) Ταῦτα μετῴται, ἀν-
τίπτα τῶν τῶν λάφου μετῴται, κατὰ δὲ, δια τὸ μὲν μετῴται τῶν ἀποκῶν. δι-
σῶσι δὲ καὶ τῶν προσηκῶ, ἐν ᾧ σημαίνει τὴν μὲν ἐξῴδον τοῦ λαοῦ εἴσοδον, τὴν δὲ
κῶδον, τὰ ἀγία τῷ ἀγίῳ ὑφῴραουσαν, καὶ μόνοις τοῖς ἱερωῖσι βατήν. Ἡ σωχία
καὶ τῶν τῶν σαταμῶ, τοῦ κερῆτος τοῖς ἀμαρτωλοῖς ἐκ τῶν δουσίων, κατὰ τοῖς
κατῴρων Πλαῖον, γίγοντα: εἰαῖου τὸ ἔρον ὑφῴσι ἔσπε, τῶ ἰσῆρα δουσίου. Ὁ ἀμ-
ῶν ἐμφαίνει τὸ σῆμα τοῦ γίτου, ὅν καὶ ἴσῶσι ὁ ἀγγῆς εἰαῖτου ἑσῴν αὐτοῦ, ἀγ-
ῶν τῆς δουρίας τοῦ μῆματος, ἀναβοῖν τῶν μετῴροις τὴν ἀνάστασιν. Αἱ βατῴ
ἴσῶσι τοῦ ἀμβύου διχῶς τὴν τοῦ ἰαυτῶ καί γλαμα. Ὁ γῆται μῶνις γίγοντι,
κα διαρῴται αἱ γῆται ἀπο τῶν ἀνδρῶν, κατῴ αἱ μετῴροι οὐκ εἰσῴδον καὶ
κατῴ μετῴ τῶν καὶ κερῆτου, ἀλλ' ἐσταῖμαι ἐξῴ ἑρῆνον. Νῴρῶν,
κα δια τὸ ἰσῴνει τὸν λαόν ἐξῴ ἐν τῷ τοῦ δουσίου ἔρα. Ταῦτα κατῴ-
ται, ἐκ τῶν τῶν μὲν κατῴρῶν ἀγγῆσι τῶν γῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν οὐρατῶν σῶσι-
ων καὶ ἐν γῆ ἑρομῶσι. Αἱ ἰσῶσι, δια τὸ γῆται τὴν γῆται ἀραρι ἰσῶσι.
νδουτῆ (sic) ὁ κατῴτος καὶ δουσίου.⁴ Τὸ ἐξῴται, ^(κ. ἐξῴται) ἢ σῶσι μετῴ τῆς (φ. 67α)
μετῴται.⁵ Ὁ δῶσιος, κερῆσι τῶν ἰσῶσι ἐν μετῴ τῶν γῆται.⁶ Ταῦτα ἰσῴ-
σι, ἰσῴσι οὐκ ἔσπε: ἰσῴσι ἐξ αὐτοῦ ἰσῴσι.⁷ Ἡ γῆται, κατὰ τὸν προφῆται
ἰσῴσι τὸν γῆται: ἀισῴσι ἰσῴσι μετῴ τῶν δουσίου καὶ αὐτῶν τοῦ οὐρατῶν ἀρ-
ῶν. Ὁ κερῆσιος, κατὰ τὰ τῶν γῆται ἐπισῴσι τὸν οὐρατῶν ἀνδραμα
κατῴ καὶ δια τὸ μὲν κατῴται τοῖς μετῴται ἐκ τῶν δουσίου κατῴται. Ὁ κερῆσι

Τὸ δὲ ὤριον, φιλότερες κορίου ἢ φως καὶ πρὸς τὴν ἑσπέρην...
τος καὶ ἐκτενὴς ὁ ὄριος ἀλλοτρίως σχεδὸν 389 σήλη. παρὶ τὸ μέσον δὲ ἔχει φῶς
ὡς αὐτὸ ἐξῆς: "δυστασιήριον ἔστι καὶ λέγεται κατὰ τὸ ἑσπεροράνιον καὶ νοερόν δυστα-
σιήριον, ἐν αὐτῷ περὶ ἀντιποδοῦσι τὰς νοεράς καὶ λειτουργικὰς ἱεραρχίας τῷ αὐ-
τῷ καὶ ἀνω δυνάμειν. καὶ οἱ ἐπίγειοι καὶ ἐνυλοὶ ἱερεῖς παρεσιώτες καὶ λατρεύοντες τῷ
κεφαλῇ διαπαντός. 389C. 3 κοσμίτη) M. 389B ἢ - καταπετάσματα, λείπ. μὲν
τοῦ περὶ τῷ κρονίῳ διαφόρῃ καὶ περὶ τῷ παγκέλευν 389A. ἐλλείθουσι τὰ
περὶ τοῦ μῦθου καὶ τῆς σωλείας, ὅμοια σχεδὸν εἰσι τὰ περὶ τοῦ ἀμδενος. αὐτὰ βαδμύ-
δες - τῆς δευτέρας M. λείπ. 5 τὸ εἰλητόν σημαίνει τῷ συνδόνῃ, ἢ εἰλίξαν τὸ σῶμα
τοῦ Χριστοῦ ἐν τοῦ οὐρανοῦ καταβάσει καὶ ἐν μνήματι πέδον, καὶ ἡ εἰσάνω καλύψις τοῦ δίσκου
ἐμβάλλει τὴν συνδόνῃ. ... M. 400C. 6 ὁ δίσκος - περιγραφή M. λείπ. * Περὶ θουρίου ὁ
M. πλείονα M. 0 B ἐν οἷς καὶ " τὸ δὲ σκευοφυλάκιον, ἄσθου ἢ κροσσοκμηδὴ ἐπιτρεῖται...
ἀλλὰ σκευοφυλάκιον γλυφίῃ λέγεται. τὸ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ ἑρῶ θήματος".

¹ ἡ λαβὴ - ὡσὸς Μ. λείπει. ² Τὸ μὴ κλίνεν γόνυ τῆ ἀναστροφῆς ἡμέρα τῆς ἀγίας Κυ-
 ριακῆς σημαίνει τὴν τῆς καταβολῆς ἡμερῶν ἀνόρθωσιν γενομένην διὰ τῆς τριημέρου τοῦ
 Χριστοῦ ἀναστάσεως. Τὸ δὲ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς μὴ κλίνεν γόνυ, ἔσθι τις ἑστὰ ἡ-
 μέρας μετὰ τὸ ἄγιον Πάσχα εἰσαπνεύμενος κρατεῖν τῆ διαμαρτυρίῃ, τὸ ἑστὰ τις ἑστὰ,
 τεσσαράκοντα ἔνια, καὶ ἡ Κυριακὴ πενήκοντα Μ. 392C. ³ εὐχόμεθα - ἡμοίεται Μ. λείπει.
⁴ τὰ ἰσθμια τῆς "οἰρογυλοποιίας" λέξις ἀποσαύρισις διάφορα ὡσαύτ. Μ. 392D. εἶναι δὲ
 ἡ ἄλλη σφάνη λεγόμενη καὶ αἰσαυρήθρα. ⁵ ἐκτενέστερα ταῦτα Μ. 393A. ⁶ ἐν ταῖς ἀνω
 λαμπρότησι τῶν νοητῶν οὐρανίων λειτουργῶν, ἱερατικῶν καὶ ἑραρχικῶν εἰσι φρεσύτεροι εἰκο-
 τι τέσσαρες καὶ διάκονοι ἑπτά κτ. (διάφορος Μ. 393B ⁷ λεσιῶν Μ. 393C ⁸ ἡ λέξις λείπει Μ.
 εἰσι τὰ νῦν ἐπιμαρτυρικὰ λεγόμενα. ⁹ ἀναστολαφή, ἀποσαύρισις. ὁ Μ. ἔχει: "τὰ κω-
 ραία τὰ εἰς τὰ πλάγια εἰσι τὸ αἷμα τὸ ρεῦσεν ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ
 (393C). ¹⁰ τὸ δὲ φανόλιον ἑμφάνει τὴν ἀπὸ κακίαντος πορφύραν, ἥντιν περὶ τῷ Ἰησοῦ ἐμ-
 παίζοντι οἱ ἀσεβεῖς ἐφόρεισαν Μ. 394D. ¹¹ τὸ δὲ ἑγκέριον τὸ ἐστὶ τῆς ζώνης ἀντίτυπον
 τοῦ ἀπομαζανίου τὰς χεῖρας πύλου λένιον. καὶ πεφόρε τὸ ἑγκέριον ἔχει εἰς τὴν ζώνης
 ἀντίτυπον τοῦ ἀπομαζανίου τὰς χεῖρας καὶ τοῦ (ἄρ, τὸ) "ἀδῶός ἐμε" ἐπιφωνήσαν-
 τος Μ. 395B. (τὸ χειρόμα πρὸς κατηχηθὴ ἡδὴ καὶ ὑπάρχει εἰς τὴν νιστήρα ἢ
 πρόσψις.

¹ Ἰωάν. Νικητ. 414 B. ἴσως ἰουδαίους τῆς Κωνσταντίνου ἑκεί.

¹ ὁ αὐτός λέει. Μ 49 R ² δευτέρως γὰρ λέει. Μ.

¹ ἢ μὴ οὐκ ἐστὶν τὸ αὐτὸν - ἢ τοῦ αὐτοῦ λέει. Μ. ὅπου ἐπιφέρει ἄλλο: "ἢ γὰρ ἢ φέρει, ἴσως τὴν ἰουδαίαν, ἢ γὰρ αὐτὸς ἐστὶν αὐτὸν οὐκ ἔστιν ἄλλο διαφέρον, κατ' ἔ." ² ἰουδαίος λέει. Μ.
³ ἢ ἐκ τῆς Μ. ⁴ ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τὸν αὐτὸν τὸν φωνητικὸν ἀναγρῶν Μ. τὸ ἐπὶ τὴν ἰουδαίαν.

¹ ὡς οὐκ - προηγουμένη Μ. 452 C. ² διακρίσκει Μ. ³ κατὰ τὸν Μ. ⁴ διότι ἐστὶν φωνητικὸν λέει. Μ. ⁵ ἴσως λέει - φωνητικὸν (ἀπὸ τούτου ὁ Μ. τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τὴν ἰουδαίαν, τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τὴν ἰουδαίαν, ἴσως.)

¹ ἰουδαίαν ἢ ἰουδαίαν πολλὰς καὶ οὐκ ἠγνωστωτάτων ἢ ἰουδαίαν Μ. ² κατὰ τὸν Μ. ³ τὸ πρῶτον διακρίσκει.

αξιοσημείωτα μη υπάρχοντα παρὰ Μεγνη 7

Εἶνα οἱ ψάκται ἀνιόχονται ἐν ἡδ' ἀμβουὶ ψάκτουσι δὲ οἱ κάτω, δι' αὐτὴν τὴν
σημειωθῆσαν τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων. ψάκτουσι δὲ τὸ Δεῦτε ἀγαλλιασίνετα τὸ κίριον.
(τοῦτο δὲ ἔχει ὁ Μεγνη)

Τοῦ πρῶτου ἀρχιερέως ἀφαιρῆται ἡ ἐκείνη τὸν λαὸν ἕγω, εἰρήνη εἶπαι... - 5
(ὅτι γινέται σήμερον)

Τοῦ ἡμοφῶριον ἀφαιρῆται τοῦ ἀρχιερέως καὶ τὸ ἕσχατον ἐκκλησία καὶ ἀπο-
δέξην τοῦ ἀρχιερέως τὸν νόμον κατὰ τὸ λαὸν ἀρχιερέα ἱεροσολῶν τῆν νῆαν
χάριν περὶ τὴν σωτῆρ τῶν ἡσῶν.

Προηγούμενα δὲ τὰ σκῆπτρα καὶ αἱ ρομφαῖαι καὶ οὐμβόλα βασιλικὰ 8

Οἱ τὰς βεττανικὰς νήσους οἰκοῦντες 9 (Μ. 421C Βενετικὰς)

Βλέω τὰ ὄρη καὶ μενουσίωσιν 15

Τὰ ἀντίφωνα εἰσι τῶν εὐαγγελίων αἱ εὐαγγελίους ἀποκαταγγέλλουσαι τὴν εὐαγγελίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Μίχνη 98, 4028. ...

Ἐφύμνια (sic) διὸ τὸ ταῦς εὐαγγελίας Ἰω. Δροτόχου εἰσὸν ἡμεῖς ἡ δὲ
 ταῦς " τῶν ἁγίων σου 404 C-D.

Μετὰ φόβου Θεοῦ ἡ εὐαγγελία ἡ ἀγάπη προσήλθετε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡ βασιλείᾳ ἡ
 μὲν 425A

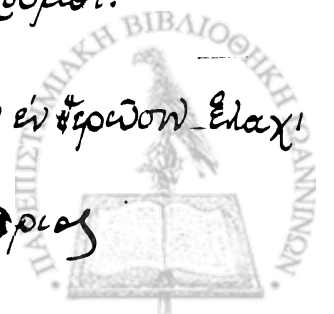
ΑΓΟΥ
2. 4. 4. Έχολόγιον τοῦ 1639

ἐπισημαίνει τὰς τρεῖς λειτουργίας καὶ τὴν ἡμερανίκαιον ἀκολουθίαν, τὰ αἰσοστο-
 λοεναγγέλια κτλ. περὶ τὴν τέλει καὶ τὴν μουσικὴν διακρίαν τοῦ Γερμανοῦ
 Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ ἀρχολόγος ἐὶς ἀδελφοῖσι Βαλεριανὸν Θεοφάνει-
 κικον, τὸν ματρώσολικον φιλαδέλφειον ἔχει σὺν ἡμῶν ἀδελφοῖσι ἁγ. Ἰγνα-
 τῶ Πανιερωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ μητροπολίτῃ φιλαδελεφίας κυριω-
 Οὐθασασιῶ τῷ Βελλεριασκῷ ὑπερεπίμῳ καὶ ἐξάρχῳ τοῦ οἴκου μενι-
 κού Πατριάρχου. Τῇ σφειλομένην αἰδέω, καὶ εὐλαβείαν. —
 Οὐπό ὅλα ὅσα συγγελοῦσι καὶ συμπληροῦσι τὴν ἀρετῶν ὁδὸν πίστιν, πανιερώ-
 τατα, καὶ σοφώτατα δέοπιστα, πρῶτον καὶ μεγαλύτερον εἶναι τὸ μυστη-
 ριον τῆς φερῆς καὶ ἀναίμακτον θυσίαν. — Διὰ τῆς ὁποίας πρῶτον λαμβά-
 νομεθα τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἔτι δε ἐνούμεθα μετὰ τοῦ χρι-
 στοῦ, κατατὴ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ὁποῦ ἔπειδ. ὁ σφώγων μου τὴν σάρκα,
 καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοί μὲν, καὶ ἐν αὐτῷ. Διὰ τοῦτο μέδι-
 κικον τρόπον εἶναι πολλὰ χρήσιμος ἢ ἐρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας,
 οὐ μόνον εἰς τὰς ἑλλογίμους, καὶ μισθρομαστικὰς ἐρεῖς, ἀλλὰ καὶ
 εἰς τοὺς ἀμαθεῖς, οἳ ἐν σὺ καταλαμβάνουσι τὸ μεγαλεῖον τοῦ μυστη-
 ρίου, ὅπου λατρεύουσιν, καὶ ἐν εὐ δὲ διδάσκουσι εἰς τὸν λαὸν τοῦ χριστοῦ,
 ὅτι κατατὴ τὸν θεῖον Γρηγόριον, τὸ τελεῖω, ἀληπτον, ἀνέλπιστον, καὶ ἀνε-
 πιχώρητον, τὸ δε ἀμωφρῶς ληπτὸν ἔλκει πρὸς ἑαυτὸ, καὶ θαυμάζεται. Θαυ-
 μαζόμενος δὲ ποθεῖται πλέον. ποθεύμενος δὲ καθαίρη. Καθαῖρον δὲ θεοει-
 δεῖς ἐργάσεται. Τοῦτο ἀνελογιζόμενος ὁ ἐν ἀγίοις Παστῆρ ἡμῶν, Γερμανός,
 Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ πλησιοῦ, θῆλον θεῖ-
 ον κινούμενος. μετὰ κόπον μεγάλον, ἠρμήνευσεν τὴν θείαν μυσταγωγίαν, συ-
 γράψας, καὶ ἀμύνσας, καὶ ἐπορεύσας ἐν τῇ εἰς τὸν κόσμον, διὰ εἰδίου

~~1. φέρει τὸν περίεργον τίτλον τῆς θείας λειτουργίας ἐρμηνείαν παρὰ τοῦ ἐν
 ἀγίοις Παστῆρ ἡμῶν Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ καὶ ἀλλῶν τῶν ἀδελφῶν
 καὶ τῶν ἀδελφῶν ἀγγλοῦσιν τῷ ἱεροῦ, τῶν ὁμοῦσιν παρὰ Ἰωάννη Ἀκένιω καὶ Ἰουλιανῶν
 ἐν τῆσιν ἐπισημασιῶν ἀποτομῶν ἀποτομῶν, ἀκθ. 8^{ον} σ. 254 καὶ δι' ἀρχὴν ἐκ τῆς ἀποτομῆς
 καὶ τῶν ὁμοῦσιν.~~
 2. Παραλαμβάνω τὸν τε ἀρχολόγον καὶ τὴν εἰσαγωγήν τῶν βιβλίων ἐκ τοῦ ΚΘ'
 τόμου τῆς ἐκκλ. ἀκθ. σ. 113, μετὰ τῆς ἰσορροφικῆς γραφῆς καὶ τῆς ἰσορροφικῆς
 εἰς εἶναι πρὸς τὸν, ἂν σὺν ἐγὼ ἔγραψεν ὁ Κηγάλας). ~~Ἐπισημασιῶν~~

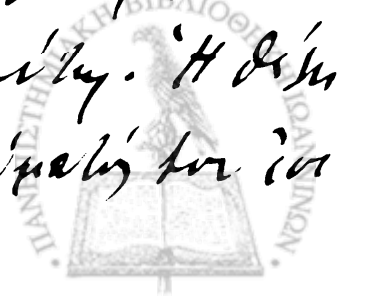
μητηριω, και ετυπωθη, και αλλιη βολαιη, αλλ' ο πολυς καιρος εγινεν αιτια, και δεν εω-
ρισκεται νυν και την αποκρισιν οσοι την επιθυμουσιν. και επειδη εννοημεθα ελθ-
ουσα βιβλια μου εφρεθη ο αυτος θησαυρος, εξηγησαν τον και τον τυπωσιν δια
ωφελειαν κοιτην, ο εν φερομοναρχου, αιδεσιμου, κυριου φοιλοθεου Βαλλερμανου,
και φερμητην της αγιωτατης επισκοπης κυθηρων, και ο τιμιωτατος, και
χρησιμωτατος εν αρχουσιν, κυριου επιφανεου ηγουμενου, εξ Ιωαννινων. και εγω
τον εδωκα μετα χαρας, και ετυπωσαν τον δια ψυχικητας σωτηριαν, και
δια να φανερωσιν την περι του πλουσιου αγαθη, δεν εφηρησαν εσοσιν,
η κοπον, αλλα με προθυμια εδωσαν το αυτο βιβλιον, (ηγουσιν την θειαν Λει-
τουργιαν εξηγημενην) εις τας χιρας του κυριου Ιωαννου αντωνιου Ιου-
λιανου. Εκ προσητων τυπηγραφου, και ετυπωσαν την εις δόξαν Θεου. Δα
εγω το τέλος, οτι να εχουσιν μητηριωσιν απο των εντευξομενων παρα καλου-
ει τας, να μη εστοχευν τα ονοματα τους εις τας αιμα αυτων προσευχαις. -
προσεβησαν δε και ετεροι αμωλουθισαι ανηκουσαι εφ' ερει μαθ' ευαγγελιη
ηαμαται, ως εν τω Πινακι φερεται. - ανημασθη δε το πορον βιβλιου Λειτουρ-
για εφρανεμενη: Το οποιον ηθελησε να το αφιερωσω της σοφωτατης, και πανα-
ειου σου ψυχης, παρωτατε δεσποτα, την οποιαν δικαιολογημα πρεπει να εν-
ληπομεν εωσεν μιαν σπηλην εις πασων συκαμενην των αρχων. εστονας
ε ενα εωσεν λειψανον, και επικονισμα των μακαριων πατερων ημων,
και διδασκαλων κατα πάντα ομοιον, ιαστατε ευσεβειαν, και εναντιον πα-
τριαν. Αξου λοιπον το ποτον, και την ευλαβειαν, ην εχει προς την παινερω-
για εδουλοσου, και διαμερισου με τον ψυχοφελη της λογου, τουτον τον
λουτον πασι του του χριστου ιεροθυταις, και διδασκαλοι του χρυσωτημε-
νου, ως ηησιως εισιτροπα, και εταρχου του οινωμενου Πατριάρχου. Εξου δε
ε αξια μισθον παρα του πλουτοδότη Θεου. ον ικευω του διαφυλασσειν
την παινερωγια, εις ετων πολλων περιόδου. εις ουστασιν του υπο σου πω-
υκομενου λαου. - Ερωσω, ω Ιρα ιεραλη, και υποτωχομοι.

Μαρτίνω, 16. αχλθ.
Ο της σης παινερωγια πιστός δούλος εν Χριστώ. Ελαχι-
στη. - Ματθαίος Κιμλής ο Κληρικός

τοὺς ἐκείνων τῆς καὶ ἐλευθερίας. ἔργον τοῦ προ-
γγο τοῦ μεικροῦ τοῦ αἰῶνος, καὶ φελοπιοποίηση
ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ τοῦ πῆθος τοῦ δε-
σπότη. εἰλαί τῆ συνδρομῆ τοῦ θεμοῦ τοῦ θεμο-
δοῦσῆ καὶ ἰμῖνα ὅσον εἶχον ἐπιχειροῦσα, τοῖς γε-
νοῦσῆ τοῦ δεσποτῆ χερσὶν καὶ τοῖς ἰμῖνα καὶ
τοῖς οἰκτιροῦ τῶν ἄλλων. ἰσὺ καὶ καὶ εἰκόσῆ ἐργῆ
μεροῦσῆ ἄλλοσῆ ὀνομάσῆν νεόσῆ καὶ ἀποδοῦσῆ
δυσκόσῆ. εἰλαί ἔργῆ, καὶ ἀ ἐλῆσῆ καὶ ἐ ἰσὺσῆ, καὶ
τοῖς ἐκείνων τῶν, δεῖ ἰσὺσῆ τοῦ οὐλοῦσῆ
δεῖ ἰσὺσῆ καὶ τοῦ δεσποτῆ.

ἔλασῆν τοῦ ὄνοσῆ ἔργῆ ἀποδοῦσῆ καὶ τοῦ ἰσὺσῆ
μοῦ, δεῖ εἰσὺσῆ δεῖ ἰσὺσῆ ἐπιχειροῦσῆ καὶ ἰσὺσῆ
τοῦσῆ, ἰσὺσῆ, ἰσὺσῆ ἰσὺσῆ καὶ τοῦ ἰσὺσῆ, δεῖ κα-
κεῖνο καὶ ἄλλοσῆ καὶ καὶ ἐπιχειροῦσῆ τοῦ καποδο-
μοῦ τοῦ φελοπιοποίηση καὶ ἰσὺσῆ. δεῖ καὶ τῆ ὄνοσῆ ἰσὺσῆ
τοῦ εἰσὺσῆ καὶ τῆ καποδοῦσῆ καὶ ἐπιχειροῦσῆ τοῦ α-
ποδοῦσῆ ἄλλοσῆ ἰσὺσῆ καὶ ἰσὺσῆ καὶ τοῦ φελοπιοποίηση
τοῦσῆ ἰσὺσῆ ἰσὺσῆ ἰσὺσῆ. ἰσὺσῆ καὶ εἰσὺσῆ καποδο-
μοῦ καὶ ἐπιχειροῦσῆ καὶ ἰσὺσῆ τοῦσῆ. ἰσὺσῆ
τοῦσῆ ἰσὺσῆ καποδοῦσῆ καὶ ἐπιχειροῦσῆ τοῦσῆ

οη. τούτων ἕκαστον, ἠδικεῖται δὲ ὁ δὸς τοῖς ὑπονοούμε-
 νον τοῖς εὐλογοῦσι γὰρ τὸν δόξαν ἵνα ἴδω ἡμῶν ἡμεῖς. εὐλο-
 γοῦντα ὁμοφώνως. καὶ τὰς οὐσίας ὁ ἀγγελλὴ καὶ τὰς ἐνοχίας
 καὶ τοῖς δόξαν τὸν ἀποστολὴν καὶ τὸν δόξαν καὶ ἡμῶν ἡμεῖς
 καὶ ἡμῶν ἡμεῖς.

τοῖς ἡμεῖς ἐνοχία ἡμεῖς ἐνοχία δὲ καὶ ἡμῶν ἡμεῖς
 δὲ καὶ τοῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς. Τι δὲ γὰρ ἡμῶν ὅταν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν

Τι δὲ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν

ὁ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν

είδον ἕνα ἀγγελοῦ ὄψιν, καθὼς καθύπευθε. ἡ νύκτα
ἐνδύθη. καὶ ἔειπεν...

Ἐγὼ δὲ καὶ καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι ἐν τῷ ἔργῳ
ἐπισημασθέντες ἔχουσιν ἄνοιαν. ἡμῶς, ὡς
καὶ ἄλλοι, ὅταν ἔβρισται ἐν τῷ εἰσχυρισμῷ
καὶ ἰσχυρίῃ, καὶ μὴ γινώσκῃ πῶς. δι' οὗτο
καὶ δὲ ἴδεν ἄνθρωποι ἐπισημασθέντες, ὡς ἄλλοι
ἐν τῷ εἰσχυρισμῷ.

Παρακαλεῖται ἄνθρωποι ἄνοιαν, ὅταν μὴ
κατανοῶντες ἔχουσιν ἄνοιαν καὶ ἔχουσιν
κατανοῶντες.

Διαβῶντες ἄνθρωποι ἄνοιαν ἔχουσιν
ἄνοιαν. ἔχουσιν. ἡ ἀνοιαν

ἡ ἀνοιαν ἔχουσιν ἄνοιαν. ἄνοιαν, ὅταν
ἔχουσιν ἄνοιαν, ἐν τῷ εἰσχυρισμῷ, ἐν τῷ
εἰσχυρισμῷ ἢ ὅταν ἄλλο ἔχουσιν ἄνοιαν.

